

at han ikke skal anses som ukendt i det paagældende Farvand? Det er meget rigtigt, at som saadan kan man ikke betragte ham, men det, det drejer sig om, er, hvorvidt han er kendt i dette Farvand, og det skulde man derfor ikke knibe uden om; jeg synes imidlertid ikke, man kan betragte ham som kendt, fordi han har udført det, her er Tale om. Det forekommer mig, at man burde sætte andre Bestemmelser i Stedet, og f. Eks. lade det bero paa, hvorvidt den paagældende har ført Skib igennem Farvandet indenfor de sidste to Aar, saa at hans Kendthed altsaa ikke skulde strække sig ud over de to Aar, som forløber derefter. Dette vilde vist ogsaa være heldigt, fordi Afmærkning af Farvandene, Belysning af Mærkerne, Dybdeforholdene og ligeledes de gældende Havnebestemmelser let kan forandres i et Lodsfarvand. Jeg skulde altsaa mene, at det vilde være hensigtsmæssigt, at træffe fastere Bestemmelser med Hensyn til, hvad der bevirker, at en Mand maa anses for kendt i Farvandet. — Endvidere skal Føreren paa Forespørgsel af Stedets Lodser oplyse, om han opfylder de foreskrevne Betingelser for under Bugsering at være fritaget for at benytte Lods. Det vilde dog vistnok være heldigere, om man forlangte, at han skal kunne godtgøre eller bevise det — en Ting er at bevise, en anden Ting at oplyse noget —, thi i det Tilfælde, at Oplysningerne ikke tages for gode af Lodserne, paahviler det dem at gøre Bevis for, at han ikke opfylder de foreskrevne Betingelser; men dette er Lodserne ude af Stand til at gøre.

Idet Lovforslagets mange Enkeltheder maa henvises til Udvalgets Behandling, skal jeg endnu blot med Hensyn til Pensionsbestemmelsen i § 46 udtale, at ved de Lodserier, som har deres egen Pensionskasse eller deres eget Pensionsreglement, vil det vistnok være rigtigst at blive staaende ved de gældende Pensionsbestemmelser, saaledes at der kun kan foretages Forandringer deri af Ministeren i Henhold til den nugældende Lovs Bestemmelser. Den her foreslaaede § 46 bør derfor indledes med, at Reglerne om Ministerens Ret til at forandre Reglementerne for Pensionskasserne skal gælde for de øvrige Lodseriers Vedkommende. Disse Regler findes i den nugældende Lovs § 47, sidste Stykke, hvor der staar: „Bestemmelserne for Sundlodseriernes Pensionskasser forbliver i øvrigt uforandrede, indtil anderledes bestemmes af Ministeren

efter Indstilling fra Flertallet af det ved det paagældende Lodseri ansatte Personale, der er interesseret i Pensionskassen“. Ministerens fremtidige Ret til Forandringer bør, forekommer det mig, bindes ved en tilsvarende Bestemmelse i den nye Lovs § 46. Maaske vil det være hensigtsmæssigt at bestemme, at der skal være kvalificeret Flertal indenfor de paagældende Interessenter for at kunne gøre Indstilling til Ministeren om Forandringer, men i hvert Tilfælde bør efter min Mening de Regler, som nu findes, opretholdes. For øvrigt synes Bestemmelsen i § 51 om, at der aarligt til de saakaldte Jollekasser skal svares 4 pCt. af Bruttolodsfortjeningen, hvilket Bidrag Ministeren kan ned sætte, naar det findes større end nødvendigt, og forhøje, naar han skønner en Forhøjelse nødvendig, at være ret smaalig. Er dette nu alligevel ikke en vel lille Sag at lægge op til en Minister? Kunde man ikke indskrænke sig til at lade selve Lodsadministrationen fastsætte Størrelsen af den Procent af Bruttoindtægten, der skal afgives til Jollekassen, for at man dermed i Forening med Kassens øvrige Indtægter kan bestride dens Udgifter? Dette gaar jo ganske vist lidt imod den Tendens, som det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) havde, nemlig at lægge saa meget som muligt saa højt op som muligt; men i dette Tilfælde synes jeg dog ikke, jeg kan slutte mig til det ærede Medlem. I øvrigt er jeg naturligvis ganske enig med det ærede Medlem i at se en Forandring deri, at hvad der hidtil har været Lovgivningsmagtens Opgave med Hensyn til Indretningen af Lodserierne, nu skal henlægges til Ministeren. Men det er jo et demokratisk Styres Følge, at man gaar til et Enevælde, ikke til det gamle, men til et Ministerenevælde; i alle demokratiske Sager kommer man til at gaa denne Vej; den er tilsyneladende ganske skæv, men man kommer til at gaa den.

Christian Rasmussen: Efter det indgaaende Foredrag, som blev holdt af det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Hauge), skal jeg ikke i mindste Maade komme ind paa Enkeltheder, det foreliggende Lovforslag vedrørende. Jeg vil muligvis kunne faa Lejlighed til at komme nærmere ind paa saadanne i det kommende Udvalg. Kun overfor enkelte Udtalelser vil jeg paa nærværende Tidspunkt gøre nogle faa Bemærkninger. Jeg har jo en lille Smule Kendskab til denne